

TJALVISTEN

MEDLEMSBLAD FOR

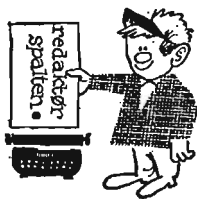
NR. 2 - JUNI 1965

IDRETTSKLUBBEN TJALVE

40. ÅRGANG

JUBILEUMSÅR

Så er den gamle kjempen Tjalve i sitt 75. år — og mer ungdommelig enn noensinne.

Glade hyggeaftener i vinterperioden er vi TK (Teknisk Komité) takknemlige for. De ga de aktive en god avkobling fra treningen, og vi eldre fikk frisket opp historiene om gamle bragder.

Øvelse Blefjell er også avviklet, med barske Tjalvister på tindens topp tross snestorm og harde strabaser. At visse herrer tullet seg bort neste dag i maks vær er en annen, munter sak.

En ny støttespiller har vi også fått i treningsarbeidet, i og med treneren Svein Hetland som har ansvaret for de yngste, og som også vil supplere Arne Nytrø i hans arbeid. Ingen tvil at det er kommet ny fart i «etterveksten» i Tjalve, og dette er vel det største aktivum vi kan ha.

I Holmenkollstafetten fikk vi igjen ny rekord, selv om en støttepille som Reidar Hjermsstad er tilbake i laget hjemme i Hernes nå. Vi ønsker ham og laget lykke til i arbeidet for idretten, og takker for at vil fikk glede oss over å ha ham blant oss som Tjalvist en tid!

Med sommersesongen kommer så stevnene, og fremgangen for de aktive. «Basen» Bunæs har allerede vist nede i Tyskland at han blir bedre enn noensinne, og treningsresultatene tyder på store ting fra den hjemlige garde.

TJALVISTEN

Medlemsblad for
Idrettsklubben Tjalve

Redaksjonskomité: Einar Førde, Jan
Hemsvik, Svein Lilleberg.

Bladets adresse:
I.K. Tjalve, Idrettens Hus, Oslo.

Trykk:
K. Brevigs Boktrykkeri, Oslo.

Fra 19. til 27. juni vil Tjalvister være på jubileumstur i Trøndelag. Etter fjorårets vellykkede Vestlands-tur har Norges Fri-idrettsforbund med glede bevilget oss reisebidrag til en ny tur, og ferden ser slik ut:

Lørdag 19. juni: Avreise Oslo - *aftenstevne Røros* - overnatting Røros.

Søndag 20. juni: Avreise Røros - *Stevne Selbu* - overnatting Selbu.

Mandag 21. juni: Reise Selbu - Namsos - Treningsinstruksjon Namsos - overnatting Namsos.

Tirsdag 22. juni: *Stevne Namsos* - overnatting Namsos.

Onsdag 23. juni: Reise Namsos - Stjørdal - Treningsinstruksjon Stjørdal - overnatting Stjørdal.

Torsdag 24. juni: *Stevne Stjørdal* - overnatting Stjørdal.

Fredag 25. juni: Reise Stjørdal - Hernes (Elverum) - overnatting Elverum.

Lørdag 26. juni: *Stevne Elverum* - overnatting Elverum.

Søndag 27. juni: Reise Elverum - Oslo.

På samme måte som ifjor vil vi også i år bo privat, og sikkert få nye gode venner.

Ved denne anledning er det på sin plass å takke de mange Tjalvister som har blitt med i miljøet på nytt, ved å stille

med sine biler og kjøre de aktive til stevner nær og fjernt. Trøndelagsturen foregår, som Vestlandsturen, med private biler. Leif Ekeheiens evner som «samferdselsminister» er forlengst anerkjent, og alle som måtte ønske å komme med stjerne på hans liste over «bilende Tjalvister» kan bare gi et vink om at de ønsker å ta en tur av og til . . .

Midt i juli, den 14. og 15., går vårt jubileumsstevne av stabelen. Det er all grunn til å være i Oslo de dagene, og man bør kanskje overveie å kalle stevnet for Peter Snell-lekene. Vi har også godt håp om at Snell's trener, Arthur Lydiard, kan delta i en spesialforestilling i forbindelse med stevnet, hvor vi kan få del i hans erfaringer.

Av andre aktiviteter kan nevnes at Oslo Turn og Tjalve vil samarbeide om et stevne den 10. og 11. august. Sesongen forøvrig behøver vi ikke redegjøre for her, men det blir oppgaver nok for både de aktive og oss andre.

Norgesmesterskapene for seniors går i Haugesund (Hoved-NM) og Stjørdal (Stafett-NM), så det er å håpe at kasserer Falch innen den tid har fått noe å henge fingrene i.

Skulle det så settes frem et par ønsker, som Tjalvister bes tenke over, så måtte det bli disse:

Tjalve er Norges eldste fri-idrettsklubb, med to trenere og alle muligheter for å yde de aktive assistanse. Ofte kan vi glede oss over at det er mulig å ønske idrettsgutter fra andre steder velkommen til vår trening og vårt miljø — noen bare som gjester under skolegang, andre som medlemmer hos oss, eller som deltagere for sine hjemmelag i feriene og for Tjalve vår og høst. — Slike gutter vil vi gjerne hjelpe, også med et sted å bo, og

vi må be om at Styret får vite det hvis noen kan gi oss hjelp her.

Og så et ønske til, som de kanskje ikke skulle være nødvendig å nevne: Det er så mange oppgaver for dem som idag skal lede klubben vår, at vi makter sikkert ikke å se alle de ting vi burde ta oss av. Kunne vi da få vite det, av den som måtet ha et eller annet ønske eller forslag?

Det ville ikke være riktig å avslutte disse betraktninger uten å takke hjertelig de unge entusiaster som har blåst liv i «Tjalvisten» igjen. Måtte de ikke bli offer for lunkenhet fra medlemmenes side, men finne medarbeidere til avisen i det ganske kartotek.

Ja, dette var noen spredte trekk fra et jubileumsår. At en stilig fest skal gå av stabelen på selve dagen, 27. desember, behøver vel ikke nevnes en gang?

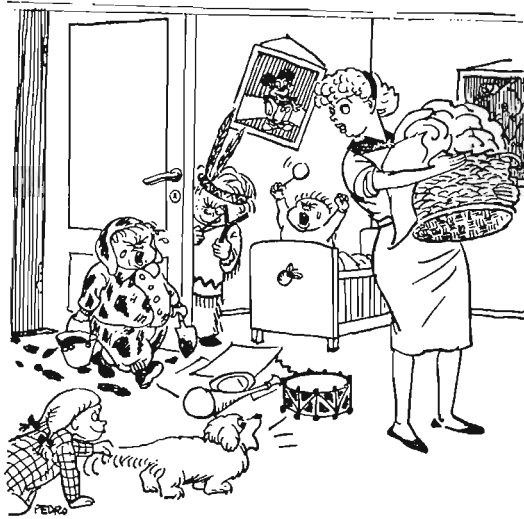
God sommer!

Audun Boysen.

JUBILEUMSFORBEREDELSE

Arbeidet med å forberede klubbens 75 års-jubileum 27. desember i år er forlengst i full sving. Anton Bech, som er formann i den nedsatte jubileumskomiteé, kan fortelle at jubileet vil bli markert allerede under vårt jubileumsstevne på Bislet 14. og 15. juli.

Det vil her bli lagt inn 2-3 korte hilsningstaler og Willy Kaurin skal arrangere en oppmarsj av våre gutter og juniorer og en guttstafett over 5 x 80 meter med flere sammensatte Tjalvelag. Med olympiavinneren Snell blant stevnedeltagerne regner vi med «fullt hus» og vil også av den grunn benytte anledningen til å vise publikum våre morgendagens menn.

Hvør er ærlig verd en **EVALET**

Selve jubileumsfesten vil bli avholdt i Oslo Handelsstands Festlokaler 3. juledag — etter at byens klubber og andre organisasjoner har fått anledning til å hilse klubben ved en motrørelse samme sted tidligere på dagen.

Det er enda for tidlig å røbe noen arrangementsmessige detaljer, men jubileumskomiteen (Aukner, Bech, Bogerud, Boysen, Hemsvik, O. Nordlie) håper på virkelig stor-oppslutning om arrangementet fra medlemmenes side. Reserver der-

for allerede nå denne dagen til å feire Tjalve!

Så snart sommersesongen er over er det forøvrig planen å sette igang en spareordning for de yngste aktive slik at disse skal få slippe det forholdsvis store engangsutlegget jubileumsfesten tross alt må bli — kuvertpris ca. kr. 75,— midt oppe i julestriden.

Men ellers skal vi rå komme tilbake til festen i neste nummer av «Tjalvisten»

BjB

Arne Nytrø

En foruroligende stor prosent av de unge kandidater som hvert år tas opp ved Oslo Lærerskole har suveren forakt for fysisk trening og alt dets vesen. Men de kureres fort. I første time i faget kroppsøving blir de unge møtt av en mann som med enkle og velvalgte ord skildrer hvordan det går mennesker som lar sin kropp forfalle. Inngående dveler han ved hver enkelt av de plager som kan vederfares folk med hengemage, nedsatt lungekapasitet og unødvendige fettreserver. På dette tidspunkt gjør innvollene saltomortale hos de fysisk late elever, og innstillingen begynner merkbart å bli mer positiv. Annet ledd i velkomsten er at læreren spenstig går til høydestativet, plasserer lista på 1,65 eller 1,60 — alt etter dagsformen. Eleven ser så denne karen, som er verken tjue eller tretti år lenger, elegant gli over høyden. Når de så får tredje ledd, den velkjente prediken om «Ansvar for Komende Slekters Fysiske Tilstand», er motstanden mot faget eliminert. Heretter føyer de seg rolig inn i den kompakte rekke av Arne Nytrø's elever som flyr som piska skinn rundt på Oslos idrettsanlegg. Dette gjelder uten unntak enten de når er tjalvister, lærerskoleelever, gymnastikkskolestuderende eller de stakkars utlendingene som hvert år kommer til Oslo for å ta det rolig på Universitets sommerskole og som blir møtt av Arne Nytrø med sandsekk.

Tjalvefolkets hengivenhet for sin trener er ellers velkjent. «Jeg skulle vært smed», sier Arne selv og henviser til selv-

laget taklampe i Suhmsgate. Oppfatningen deles neppe av noen som har lært trening av ham. Hans ry knytter seg først og fremst til sprint-trening der han har vært Forbundets mann i mange år og der «Bassen» har vært et av mange vellykkede resultat. Men unge tjalvefolks frammarsj på mellomdistansene er et tydelig bevis på at Arne ikke kan avfeies som sprint-trener og bare det. På forbunds-samlinger har man måttet ta seg av så forskjellige områder som hekkeløp og sleggekast. For folk som kjenner Arne, vil en slik allsidighet fortone seg selvfølgelig. Med hans omfattende kunnskaper og sjeldne blikk for bevegelser og detaljer, gir den seg selv. Vår trener oppfyller ikke de krav som åpenbart blir satt til topp-trenere andre steder i verden — menn som flyr rundt og kontrollerer puls, trenings-tider og diett for sine løpere og som slynger ut revolusjonerende ideer om løpstrening så enkle at de kan formuleres i et par setninger tilsynelatende uten fysiologisk begrunnelse. Arne sier selv at han er trener for norske amatører som bare har begrenset tid til å drive sin idrett og de idrettsmenn som kommer til Arne for å bli pisket avgårde på trening, blir skuffet. Nytrø's tro på standard- og patentløsninger i løpstrening er svært begrenset. Den som leter etter snarveier, vil derfor kanskje finne hans omstendelige utgreiinger om forskjellige fysiologiske og mekaniske problem kjedelig og unødvendige. Men i Tjalve er det mange som setter pris på å

ha en slik trener. Skikkelige kunnskaper om hva en driver med er aldri å forakte.

Profesjonist er nå ikke Arne på alle områder heller. På grunn av Norges utbredte mangel på skikkelige idrettsleger har han til sine tider drevet kvakksalvervirksomheten. Det er en opplevelse å høre dr. Nytrø ordinere ærnikatinktur og C-vitaminer eller å være vitne til utgreiinger om fordelene og ulempene ved de forskjellige varmesalver. Gamle kjerringråd og moderne legevitenskap er kokt sammen til en herlig suppe, og når sant skal sies, ligger nok kureringsprosenten for Arne betydelig over det mange som kaller seg idrettsleger kan vise til. Rundt om i landet går det i dag tusenvis av fornøyde klubbledere som med glede satte sitt navn i en annonse dersom denne idrettens Aage Samuelsen skulle få interesse for å avvertere sin virksomhet i avisene. I Bergen gikk f. eks. en av byens unge lovende løpere med en fotskade som var oppgitt av samtlige av byens leger. Nytrø opererte gutten pr. rikstelefon og i dag løper denne fornøyd omkring på Skansemyren. Eksempelene kan utvides i det uendelige også til å omfatte psykisk behandling. Det er velkjent at Arne har hatt en spesiell affinitet til løperbegavelse som av en eller annen grunn ikke har fått skikk på sin mentale beredskap. Men det mest fortjenestefulle ved legevirksomheten er tross alt den hjelp Arne alltid er villig til å yte med plasterpåleggelse og litt massasje. Ingen oppgave blir for liten for Arne her — noe som vel også kjennetegner en stor trener.

Selv er Arne kjernesunn. Ligger ikke under for verken røyk eller drikk, skjønt i store og viktige oppgjør — kanskje spesielt i stafetter — er jorda rundt treneren strødd med halvrote sigarettstump-

per — hva nå enn vitsen måtte være med det. Av og til overvurderer han sin egen yteevne i betenkelig grad. En dag da Arne hadde avlevert en av sine standarduttalelser: «Det er vel ingen prestasjon å løpe langt nok, når farten er liten», viste det seg at hans kone var lei av samme uttalelse. Det hele resulterte i at treneren brautende gikk med på å gjennomføre distansen fra hytta i Odalen til Oslo til fots langs riksveien. Løpet var først fastsatt til lillejulaften i fjor, men hovedpersonen våknet litt indisponert denne dagen og det er foreløpig utsatt på ubestemt tid. Men det er selvfølgelig ikke mulig å få Arne til å innrømme at han ikke makter oppgaven. Forøvrig har vi hørt fra Arnes medbilister i Majorstrøket at det på de kanter vil bli hilst med glede om apostlenes hester i større grad kommer i bruk. Som bilist skal Arne være et kors for medtrafikanter som får slyngnet mot seg de verste injurier treneren kan hitte på.

Men løpeturen til Odalen kommer ikke til å finne sted denne sommeren. Nå er det nemlig en annen stor oppgave som må løses først. Også den har oppstått som et resultat av lettvent muntlig omgang med sine egne fysiske resurser. Når Vidar- og Vikingfolk på vårparten kom og fortalte Arne at det nå er slutt på Tjalves hegemoni på 4 x 400 m. stafett, slo vår trener opp en skrallende latter og avga den fatale uttalelse. Resultatet er da at når stafetten kommer, vil Bassen, Helge og Jan Henrik ventelig naturlig finne sine plasser på laget. Men fjerdemann vil noe uventet komme til å bli — ja, akkurat ja, Arne Nytrø. Det har en igjen for å være stor i kjeften.

Lemmy

AV STYREMØTEPROTOKOLLEN

Styremøtereferatene har handlet mye om årets jubileumsstevne i det siste. Hotellplasser er bestilt og komiteer nedsatt. Innbydelse har gått til de forskjellige land på kloden. Noe vi allerede nå vet, er at Peter Snell, John Davies og William Baillie fra New Zealand blir å finne på stevnet vårt ifølge med den ikke ukjente trener Arthur Lydiard.

Propagandaturen til Trøndelag har også tatt mye av styrets tid. Den er omtalt et annet sted i bladet.

Ut fra et idrettslig synspunkt må vi si oss meget fornøyd med årets Holmenkollstafett, selv om BUL. dro avsted med seieren i eliteklassen. Styret vedtok en stund før stafetten at klubben skulle drive salgsboder rundt om i løypa og tillatelse var innhentet fra såvel politi som fra helse- råd, men saken strandet på at det ikke var mulig å skaffe mannskap til bodene. Nå var vi forsåvidt heldige at det ikke ble noe salg, værret var jo dårlig, men vi får nok starte tidligere med å verve folk neste år. Ellers merker vi oss i forbindelse med

stafetten, at bak dens kulisser har Parelius Finnerud nok en gang gjort et stort arbeid. Merkelapper og tråd og mye annet har passert gjennom Finneruds hånd, for ikke å snakke om alle de pokalene som han og hans frue pusset. Styret har tillatt seg påskjønne hans innsats i årets stafett.

Nye treningsdrakter i nylon har vi også fått. Draktene er pene, men temmelig dyre. De er da heller ikke beregnet på samtlige av klubbens medlemmer. Gutteavdelingen skal f. eks. fremdeles bruke de gamle bomullsoverallene som er å få kjøpt hos Arne B.

Ellers kan det fortelles at Tjalve har inngått stevnesamarbeide med Oslo Turnforening, etter deres henstilling, om et internasjonalt stevne 11. august.

En liste over nye medlemmer har det ikke stått i Tjalvisten i år. Vi ønsker derfor følgende nye tjalvister velkommen i klubben: Bjarne Bakke, Edgar Bauer, Arne Henrik Christensen, Svein Erik Cramer, Jan Eggesvik, Tor Eggesvik, Stein Finstad, Joar Fjellvang, Tor-Øivind Gabrielsen, Ole Fr. Gorseth, Per Alfred Hernholm, Sveint Hetland, Hans Petter Jacobsen, Odd H. Johansen, Willy Hermod Karlsen, Bjørn Lang, Einar Lillebye, Harald Robert Lund, Tom Erik Nilsen, Jan Næss, Øyvind Roaas, Erik Shetelig, Steinar Skarpnord, Viggo Westbye, Øyvind Østerud, Einar Aarnes, Per Olav Aarnes. Tilsammen 27 stykker.

Olep

GUTTESIDER

MARIENLYSTSTAFETTEN

Årets utenbys-stafett for gutter ble som vanlig Marienlyststafetten i Drammen. Denne stafetten er vel en av de beste stafettene i Oslos nærhet. Bare en av etappene, den 150 meter lange 4. etappe, er noe krønglete, men det kan nok lett rettes på og det vil sikkert også bli gjort til neste år.

Åge Galgerud var tiltenkt den første baneetappen på 600 meter, men han ble syk noen dager før og måtte stå over. Ola Thune måtte overta den utakknemlige jobben og måtte løpe mot folk som Oslo Turns Terje Nordberg og Sturlas Ståle Engen. Ola løp imidlertid meget godt og leverte pinnen til To. Brevig bare ca. 5 meter etter Oslo Turn. På denne etappen som var 300 meter hadde Oslo Turn, som vi på forhånd regnet som den hardeste konkurrenten, Arne Gunnulfsen som vi visste var meget god når han hadde «dagen». Brevig gikk fint ut, men etappen ble nok noe for lang for ham, men forspranget til Oslo Turn var ikke så stort da Erik Hansen overtok pinnen. Hans etappe var 200 meter og lederlaget dro ikke noe fra her. 4. etappe løp Bjørn Moe og det gjorde han meget godt. Da Per Aarnes overtok på 5. etappe lå han likt med Turnforeningen. Per Aarnes ga pinnen til Rune Moen og denne igjen til Rune Svensson og fremdeles var vi i ryggen på Oslo Turn. På de følgende etapper hadde Oslo Turn gode folk og selv om

Roger Hermansen og Terje Berntsen kjempet godt kunne de ikke gjøre noe. Så fikk vi en dårlig veksling mellom Terje Berntsen og Willy Karlsen og dermed var Oslo Turns forsprang hele 20 meter. Per Kr. Haugen åpnet forrykende på sin 200 meters etappe mot Jan Hedenstad, løpets nest siste. Han tok da også adskillig innpå på de første 100 meter, men tapte nok det igjen i svingen. Da Thor Alexandersen fikk pinnen på siste etappe var Oslo Turn allerede langt på vei mot mål og han kunne intet gjøre.

2. laget led veldig under omdisponeringene som måtte til etter at de sene forfallene kom inn. Prisverdig var det imidlertid å se at guttene satset på sine etapper selv om det ikke alltid holdt helt til slutt. Etappene ble nok også noe for lange for enkelte.

En hyggelig tur ble det i alle fall og vi får heller komme fryktelig igjen til neste år selv om en annen plass ikke er å forakte det heller.

Resultater (Vinner + Tjalvelagene):

1. Oslo Turn, , 2. Tjalves 1. lag (Ola Thune, Tor Brevig, Erik Hansen, Bjørn Moe, Per Aarnes, Rune Moen, Rune Svensson, Roger Hermansen, Terje Berntsen, Willy Karlsen, Per Kr. Haugen og Thor Alexandersen), . Tjalves 2. lag (Jack W. Falao, Trond Rosén, Frode Andresen, Jan Eggesvik, Morten Huse, Jan Engedahl, Kim Kristoffersen, Svein Johnny Andersen, Jon Brynildsrud, Svein Kvalø, Tor Eggesvik og Jan Huse).

Olep

TYRVINGSTAFETTEN

Vi fikk ikke vår 10. seier i Tyrvingstafetten i år heller. Ifjor tok Heming seieren fra oss, i år var det Oslo Turn. Jeg tror ikke grunnen til at vi ikke vant i år er at guttene våre er blitt noe dårligere, tvert imot, men nivået i gutteidretten har nok jevnet seg betydelig ut i de senere årene. Særlig har Oslo Turn fått frem en fin garde.

Åge Galgerud åpnet fint på den 670 meter lange første etappe som han vant. De som hadde de følgende etappene gjorde også en fin innsats og forspranget til de andre lagene varierte noe ettersom de eller vi hadde gode folk på vedkommende etappe. Da 10. etappe begynte viste det seg at forspranget til Oslo Turn ikke var stort nok. Terje Nordberg hadde Oslo Turn her. Han er jo en kjent og fryktet herre og han levet opp til sitt rykte da han formelig «spiste» opp forspranget og endog tok teten uten at stakkars Ola Thune kunne gjøre noen ting. De to minste guttene som løp de to siste etappene kunne intet gjøre, men Per Arnes og Willy Karlsen knappet nok inn et par meter på Turnforeningens folk. Oslo Turn seier var imidlertid sikker nok og dommerne kom til at det var 1,2 sek. mellom de to første lagene.

Resultater (Vinner + Tjalvelagene):

1. Oslo Turn 5.49.6. 2. Tjalves 1. lag (Åge Galgerud, Trond Rosén, Erik Hansen, Per Kr. Haugen, Thorolf Schrøder-Nielsen, Terje Berntsen, Knut Andersen, Bjørn Moe, Roger Hermansen, Ola Thune, Per Arnes og Willy H. Karlsen), 5.50.8. 17. Tjalves 3. lag (Stein Finstad, Per Dalmar, Morten Huse, Kim Kristoffersen,

Erik Shetelig, Ola Nersveen, Leif Rosén, Vegard Klokk, Jan Engedahl, Bjørn Hauggård, Jan Huse og Svein Kvalø) 6.47.2.

3. laget var som ventet svakt, da flere av guttene måtte løpe etapper sammen med gutter som både var 4 og 5 år eldre. Dette kom av de mange guttene som ikke ga beskjed om at de ikke kunne komme. Det spørs nok om vi kommer til å melde på 4 lag neste år på grunn av dette.

2. laget ble diskvalifisert for at en av løperne ikke sto inne i vekslingsfeltet da han begynte løpet. Vekslingen foregikk imidlertid i feltet og var forsåvidt korrekt. Det var også åpenbart at han ikke hadde noen fordel av dette og heller ikke var til hinder for noen annen. Derfor synes vi at avgjørelsen om å diskvalifisere laget var noe hard. Arrangøren la frem argumenter som: «Da lærer de reglene til en annen gang», men dette kan de vel ikke mene. Det er jo 11 andre på laget som helt ufrivillig også blir utsatt for lærepengen uten å ha gjort noe galt. 2. laget vant forøvrig 2. pulje og hadde fått puljepremie hvis ikke denne diskvalifiseringen hadde kommet. Tiden, 6.13.2, hadde gitt en 8. plass sammenlagt. Laget besto av Haavard Nordlie, Tor Eggesvik, Jeppe Nordmann, Frode Andresen, Jack W. Falao, Svein Johnny Andersen, Erik Evensen, Jan Eggesvik, Jon Brynildsrud, Rune Aschim.

Løypa var i år betydelig omlagt og tjenste utvilsomt på det, men det er fremdeles mye «frem-og-tilbake»-løping. Deltagelsen i år var mindre enn på mange år, bare 18 guttelag, tross det fine været som arrangementet var begunstiget med.

Olep

READYSTAFETTEN

Et av Ready stafettens varemerker de senere år, har vært det silende regnet akkurat denne dagen, men i år brøt værgudene denne mangeårige tradisjon og var-
tet opp med det fineste vårvær.

Guttetstafetten ble avviklet først. Helt fra første sving la Per Kr. Haugen seg i teten og han kunne levere stafetten til Ola Thune med et ikke ubetydelig forsprang etter sine 570 meter. Ols etappe var 400 meter bane og han øket vårt forsprang på de andre lagene noe. Frode Andresen hadde et forsprang på 20-25 meter da han la ut på sin 1000 meter lange terrengetappe. Nesten ute ved vendemål var Frode uheldig, han sneiet på innsiden av et flagg han skulle vært utenom. Inngående og utgående løype skilte her lag og Frode trodde at dette flagget hørte til inngående løype. Frode ble stoppet (av en utenforstående til og med) og måtte løpe tilbake igjen og rundt flagget. Han tapte selvfølgelig mye på dette — 25 sekunder ble det antydnet etterpå.

Erik Hansen, Åge Galgerud, Thorolf Schrøder-Nielsen, Tor Aronsen og Trond Rosén kunne selvsagt ikke gjøre noe med det forspranget som de andre lagene hadde fått, men alle satset stort og løp gode løp. Åge tilbakela sin 400 meters etappe på gode 51,4 etter uoffisielle klokker.

2. laget gjorde en innsats omtrent som ventet. Her løp Erik Shetelig en fin første etappe og Haavard Nordlie en bra 6. etappe til tross for at han mistet skoene midt ute i den 1500 meter lange etappen.

Resultater (vinner + Tjalve-lagene):

1. Ready 12.36.0. 8. Tjalves 1. lag
Per Kr. Haugen, Ola Thune, Frode Andresen, Erik Hansen, Åge Galgerud, Tho-

rolf Schrøder-Nielsen, Tor Aronsen, Trond Rosén), 12.58.2. 14. Tjalves 2. lag (Erik Shetelig, Knut Andersen, Knut Kvalheim, Jan Eggesvik, Rune Aschim, Haavard Nordlie, Terje Fiskestrand, Tor Eggesvik), 13.30.5. *Olep*

KLUBBENS OLD BOYS I TRENING

En gruppe av klubbens «mellomgarde» (de unge som er for gamle til å konkurrere, men for unge til å resignere helt) har bestemt seg for *en* ting:

Det skal ikke bli tradisjon i at det at det må være 15 år (1948-1963) mellom hver gang Tjalve stiller Old Boys lag i sin egen Holmenkollstafett!

En «Østmark-gruppe» har det siste året med utgangspunkt på Rustadsaga hatt mange fine løpe- og skiturter og mye moro et par ganger i uken. Et forsøk på å få istand en tilsvarende Sentrum/Vest-gruppe har forøvrig bragt flere av «mellomgarden» med koner og et helt regiment av unge Tjalvister fra bleiestadiet og oppover, ut i Bygdøy-skogen de siste søndager.

Gamle minner er blitt som nye og alle som hittil har vært med — enten det

nå har vært i Øst eller Vest — har vært enige om en ting: La oss forsøke å lage en virkelig innsats for å holde oss i skikkelig fysisk form i årene fremover — og la gjerne tanken om en plass på Tjalves Old Boys lag i Holmenkollstafetten 1966 være det inspirerende og treningsstimulerende korttidsmål.

Selv om enkelte av de som har deltatt i familieturene til Bygdøy — for å sitere Jafr. — «nok enda har en del av treningsarbeidet ugjort» — så er ihvertfall følgende Old Boys (+ Very Old Boy Bosse, over 50 år), registrert som prosjektdeltagere: Audun Boysen, Knut Indahl, Svein Oseid, Ulf Bertil Lundh, Leif Ekeheien, Sven Erik Winje, Einar Saxhaug, Hans Hotvedt, Norman Sørensen, Olav Riung (Bosse) og Bjørn Bogerud.

Når vi dessuten vet at NFIF vil bli representert ved Anton Bech og treningsutvalgets formann, Thor Volla, at Leif Egge er i godt slag (nr. 5, bak Popov i det europeiske jernbanemesterskapet i terrengløp nylig), og at Hallgeir Brenden og Tor Torgersen aspirerer til en plass på laget i tillegg til Per Ehrnst, Henning Zernichow Hirsch, Ragnar Pedersen, Erikene Sarto og Bilet, ja så synes utsiktene til å kunne stable et slagkraftig lag på bena ganske gode.

Mange av oss trenger det lille ekstra puffet i ryggen, for å få innpasset noen fysisk aktivitet i en ellers travel ukeplan, at vi vet at — møter jeg opp *der* og *da* treffer jeg noen likesinnede!

Det er slik Østmark-gruppen er blitt lagt opp — og det som startet i all beskjedenhet ved at Sven Erik ringte undertegnede for å få meg med på en liten tur i mai 1964 har nå utviklet seg dithen at vi idag kan være opptil 6 mann på våre turer.

Vi møtes på RUSTADSAGA — onsdag kl. 16.45 og lørdag kl. 14.30 (presis).

Vi løper, tar gymnastikk og hygger oss i en snau time — og enkelte tar lørdagene også badstu på Langerud Bad etterpå.

Det er de siste uker også satt igang en Sentrum/Vest-gruppe, som med formannen i spissen, møtes på *Frogner Stadion til de samme tider som angitt ovenfor*.

Det gjelder å være presis for det ventes bare i inntil 5 minutter før de som da er kommet setter seg i sving — og for Østmark-gruppens vedkommende betyr det at vi løper ut i en av våre 4-5 terrengløyper. «Frogner-gjengen» hjemsøker på samme vis Frognerparken.

Vi håper å se mange Tjalvister på disse treningssamlingene som for fleres vedkommende allerede er blitt en effektiv hjelp i arbeidet med å holde seg i noenlunde fysisk form.

Og som sagt: Vårt korttidsmål er et godt trimmet Old Boys-lag i Holmenkollstafetten 1966!

Vel møtt på Rusta-saga eller på Frogner onsdager og lørdager.

Bjørn Bogerud.

**Viking
Remfabrikk A.s**

Oslo